

Barcelona

«Mulla't pels immigrants amb la Sagrada Família»

■ Mn. Joan M. Serra coordina una jornada solidària amb aquest lema

BARCELONA.— Els immigrants a casa nostra és una realitat que ens ha de fer pensar. I no només això, sinó que ens ha de fer actuar. Així ho creu Mn. Joan Manel Serra, coordinador d'una jornada en solidaritat amb l'immigrant en situació crítica, que

es va celebrar el 23 de desembre passat. Un mes després d'aquesta festa, Mn. Serra reflexiona sobre les necessitats i esperances dels immigrants i sobre l'actitud de la comunitat cristiana davant d'aquesta situació.

—Quin era l'objectiu d'aquesta festa solidària?

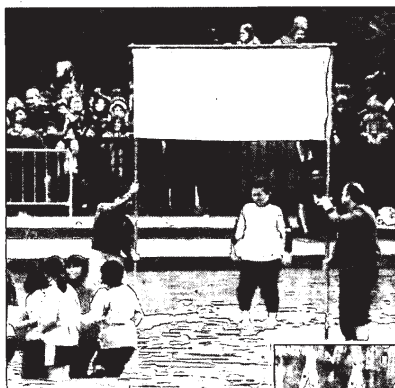
—L'objectiu del festival era recaptar diners per ajudar els immigrants en situació crítica. Aquests són les persones que estan al carrer de la ciutat: de l'Àfrica, de l'Europa de l'est i de l'oest, d'Orient i llatinoamericans. També vam voler ajudar els molts immigrants llatinoamericans que si bé majoritàriament no són al carrer, pateixen molt a causa dels deutes abusius que controuen als seus països (10, 20, 30 i fins 40% mensual) per poder arribar a Europa. Aquests deutes i la gran dificultat de trobar feina sense papers, fa que sovint es desesperin (n'hi ha que arriben al suïcidi). Per ajudar-los vam escriure a uns 150 empresaris llatinoamericans, majoritàriament del barri, demanant-los la seva col·laboració amb un fons solidari que fa préstecs al 0% als immigrants per tal que es puguin cancel·lar aquests deutes escandalosos. I també vam voler ajudar els refugiats afganesos a Pakistan, a milers de quilòmetres de distància però presents cada dia als televisors de les nostres llars.

—Com va anar?

—La Jornada solidària va ser un èxit quant a participació de persones. De fet, la participació estava garantida perquè a la Sagrada Família vénen diàriament més de 10.000 persones (5 milions al cap de l'any). El grup llatinoamericà de la parròquia va organitzar les diverses activitats. El primer acte va ser molt simbòlic: ens vam afegir a la tradicional plantada del pessebre al mig del llac davant de la façana del naixement que fan cada any els escoltes de la parròquia. Hi vam afegir una pancarta amb aquest lema consensuat amb l'agrupament escolta: «Mulla't pels immigrants amb la Sagrada Família. Tots ho som (d'immigrants); tots venim d'Àfrica.» Va col·laborar també amb nosaltres un col·lectiu de 33 subsaharians de Ghana i Sierra Leone, que estava malvivint al carrer i al qual arran de la Jornada l'estem ajudant a sortir-se'n. Vam cuinar un plat típic de l'Equador, el *Seco de Pollo*. Se'n van vendre i regalar unes 6.000 racions. El que vam recollir va servir per pagar despeses i prou. Dels 150 empresaris que vam convidar no en va venir cap. Potser era un mal dia ja que es tractava de les vigílies del Nadal.

—Com és la seva feina amb els immigrants?

—Dedico moltes hores la setmana a escoltar-los. M'interessen enormement les

Moments de la jornada.

seves històries personals, perquè són històries sovint apassionants des del punt de vista humà. Són gent valenta, plena d'il·lusió pel futur, amb moltes ganes de lluitar per aconseguir un futur millor per a la seva família. Sovint les dones em parlen emocionades dels seus fillets que han deixat enrere i que esperen poder portar un dia, i pels quals ho pateixen tot amb una força admirable. Sovint celebros la missa del vespre a la cripta del temple on assisteixen majoritàriament immigrants llatinoamericans. Després de la missa ens reunim a la sala del consell de la parròquia, comentem l'evangeli, parlem de temes de fe i d'actualitat i acabem sempre amb una estona de pregària. De fet, la jornada solidària va sorgir d'aquesta reunió de comentari de l'evangeli i de pregària.

—Aquesta realitat de la immigració, quina resposta demana a la comunitat cristiana?

—M'agrada molt la formulació de la pregunta perquè he arribat al convenciment personal que, efectivament, la realitat de la immigració, demana d'una manera molt especial una resposta a la comunitat cristiana. I això és així perquè el fet d'emigrar és quasi connatural al cristianisme. En el recent Congrés protestant de Catalunya, al qual vaig assistir com a reporter ecumènic, un pastor de Sabadell, va recordar amb entusiasme unes paraules del gran teòleg alemany, Tillich, que deia que «el cristianisme comença amb una emigració: Crist baixa del cel a la terra». I per això, deia, perquè Crist ha emigrat de la seva comoditat per salvar-nos, perquè

de veritat ens estima, nosaltres també hem d'emigrar i deixar els nostres ídols que ens esclavitzen, i anar vers els germans necessitats on trobem, d'una manera especial el mateix Crist que ens salva, que ens estima. És en la mesura que emigrem, o no, de les nostres falses comoditats i anem, o no, vers el germà necessitat —com va fer Crist per nosaltres, perquè de veritat ens estima— que experimentem, o no, la plenitud de què vol dir ser cristià; que som, o no, una Església engrescadora.

—Es dona aquesta resposta?

—Sí, la resposta es dona en persones i

grups concrets que realment s'estan complicant molt la vida pels immigrants, ajudant-los en tot el que poden! Però es podria fer molt més!

—Quina és la principal problemàtica que viuen els immigrants i quines poden ser les vies de solució?

—És molt diversa. La mésangoixant és la de molts llatinoamericans que arriben amb un deute de 1.000 o 2.000 dòlars, amb uns interessos abusius de 10, 20, 30%

mensuals, que no troben feina perquè no tenen papers i al cap d'un temps es desesperen, alguns recorren a la prostitució («padrecito, Dios ya me perdonará pero no tuve alternativa») i altres al suïcidi. Per ajudar aquest col·lectiu, el més eficaç és el préstec solidari (0% d'interès) que permet cancel·lar el deute i anar-lo tornant quan es troba una feina. Un altre problema greu és el fet que alguns empresaris abusen laboralment dels immigrants sense papers, pagant-los molt poc o no pagant res per dies de feina. Aquí, el que cal és fer una crida a la humanitat per part de l'empresari o recórrer a la denúncia!

Tot seguit, hi ha el col·lectiu immens de gent que està al carrer, de molt diversa procedència: marroquins, subsaharians, europeus de l'Est i de l'Oest, etc. El primer que cal fer és treure'ls del carrer, perquè des del carrer no es pot fer res: no pots buscar feina, no pots fer cap procés de formació, res! A diferents llocs de la ciutat funcionen unes petites xarxes solidàries, col·lectius de persones que paguen una quota mensual cadascuna i amb això es lloga un pis per a un grup d'immigrants. En el pis hi estan temporalment: el temps suficient per fer algun curs de formació i trobar feina.

—Què cal fer per a la seva integració?

—Certament que la integració de l'immigrant és sempre un repte: ha d'aprendre a estimar i a valorar una llengua i una cultura que no és la seva natal. Però no es pot estimar ni valorar allò que no es coneix. Per tant, el primer que hem de fer és explicar a l'immigrant allò que considerem que és essencial que conegui de la nostra cultura: la nostra llengua, la nostra història. Amb això puc animar i facilitar el procés d'integració de l'immigrant en la meua cultura. Però la cosa no pot acabar aquí. Perquè jo no he de perdre la gran oportunitat d'enriquir-me amb la cultura de la persona que ha vingut d'un altre país. Ell o ella també té una cultura, una llengua, una història, que jo he d'aprendre a estimar i valorar. És a dir, el que cal per a la integració de l'immigrant, és una voluntat decidida d'un diàleg cordial, fet amb el cor a la mà: oferint el que sóc a l'altre i acceptant l'altre tal com és amb un gran amor, com va fer Jesús, el primer emigrant de la història!

Rosa Maria Jané Chueca

CEP

Centre d'Estudis Pastoral
de les diòcesis catalanes

Prof. Dr. GUZMÁN CARRIQUIRY
Sotssecretari del Pontifici Consell
per als Laics

Dimecres, 30 de gener del 2002
A les 10 del matí: sessió, testimonis i diàleg

**SESSIÓ DE FORMACIÓ
PER A PREVERES, DIAQUES,
RELIGIOSOS I RELIGIOSES,
I RESPONSABLES DE MOVIMENTS
DIOCESANS**

Material de suport: Els moviments i les noves comunitats eclesials. Editorial de «La Civiltà Cattolica», a Documents d'Església, núm. 767 de l'1 de juliol del 2001.

**LAICADO: APOSTOLADO
SEGLAR ASOCIADO:
entre pasado, presente y futuro**

30 de gener, a les 19 h
(7 de la tarda):
Sessió oberta a tothom,
especialment als responsables i
dirigents dels moviments i les
associacions laicals.

Lloc: CEP Rivedeneyra, 6, 3r
08002 Barcelona
Tel. 933 174 858 - Fax: 933 025
109 - A/e: cep@altec.com.es
Inscripcions: al CEP, fins al
dilluns 28 de gener.